

Arrest

nr. 234 622 van 30 maart 2020
in de zaak RvV X / II

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DE SCHUTTER
Brusselsesteenweg 54
2800 MECHELEN**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 25 oktober 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 29 juli 2019 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 november 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 december 2019, datum waarop de huidige zaak tegensprekelijk wordt uitgesteld naar de terechtzitting van 27 januari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. DE SCHUTTER, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché F. VAN DIJCK, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 4 september 2015 dient de verzoeker bij de Belgische autoriteiten een verzoek om internationale bescherming in.

Op 23 maart 2017 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) heeft deze beslissing bevestigd in zijn arrest van 27 oktober 2017 (RvV 27 oktober 2017, nr. 194 482).

Op 30 maart 2017 beslist de gemachtigde van de toenmalig bevoegde staatssecretaris tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13*quinquies*).

Op 2 mei 2017 dient de verzoeker bij de Raad een beroep in tegen het bevel om het grondgebied te verlaten van 30 maart 2017.

Bij 's Raads arrest nr. 198 005 van 16 januari 2018 wordt het bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13*quinquies*) vernietigd.

Op 19 juni 2018 dient de verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 29 juli 2019 beslist de gemachtigde van de thans bevoegde minister (hierna: de gemachtigde) dat de voormelde verblijfsaanvraag onontvankelijk is. Deze onontvankelijkheidsbeslissing werd vernietigd bij 's Raads arrest nr. 234 621 van 30 maart 2020.

Op 29 juli 2019 beslist de gemachtigde tevens tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Dit bevel is de thans bestreden beslissing. Zij werd aan de verzoeker, onder de vorm van een bijlage 13, ter kennis gebracht op 25 september 2019 en is als volgt gemotiveerd:

“(…)

De heer

Naam, voornaam: N. B., B.

geboortedatum: (...) 1976

geboorteplaats: L.

nationaliteit: Kameroen

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen dertig (30) dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten:

Betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum.

(…)”

2. Over de rechtspleging

2.1. De verweerder heeft eenzelfde administratief dossier neergelegd dat geldt voor zowel de onderhavige zaak, als voor de zaak die bij de Raad gekend is onder het algemeen rolnummer RvV 239 155.

Het administratief dossier bevindt zich fysiek in het rechtsplegingsdossier van de zaak met algemeen rolnummer RvV X

2.2. Ter terechtzitting van 27 januari 2020 legt de advocaat van de verzoeker een nieuw stuk neer. Dit stuk dateert van 29 september 2019, dit is dus van na het treffen van de bestreden beslissing. Bovendien kan niet worden ingezien en wordt ook niet aangetoond waarom dit stuk, dat in wezen wordt aangewend om te dupliceren op het verweer in de nota met opmerkingen, niet reeds kon worden voorgelegd ter terechtzitting van 16 december 2019. Het stuk dient dan ook uit de debatten te worden geweerd.

3. Over de gevolgen van het arrest van de Raad met nr. 234 621 van 30 maart 2020

Niettegenstaande het feit dat de thans bestreden beslissing formeel steun vindt in een andere bepaling uit de vreemdelingenwet dan de beslissing van 29 juli 2019, genomen in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, stelt de Raad vast, op basis van de feitelijke gegevens in het dossier, dat de gemachtigde het nuttig en noodzakelijk heeft geacht om over te gaan tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, eerst nadat werd beschikt over de door de verzoeker ingediende verblijfsaanvraag in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Zo werden beide beslissingen genomen op dezelfde dag, door dezelfde attaché K. A., en werden zij terzelfdertijd ter kennis gebracht, *in casu* 25 september 2019. De samenhang wordt verder bevestigd door het feit dat genoemde attaché die de bestreden beslissing nam, blijkens het administratief dossier op 29 juli 2019 aan de burgemeester van Vorst de volgende instructies gaf:

“ingevolge de aanvraag om machtiging tot verblijf van 19.06.2018 in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 (...) die bij u werd ingediend door

(...)

Informeer ik u dat deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard.

Gelieve betrokkene uit te nodigen en de documenten in bijlage te betekenen (...):

- De beslissing tot onontvankelijkheid van de aanvraag.*
- Het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13)”*

De gemachtigde attaché K. A. heeft bovendien reeds op 18 juli 2019 een synthesesnota opgesteld, waarin onder meer het volgende wordt vermeld:

“(...)

Aangehaalde elementen in de aanvraag 9bis:

(...)

Opmerkingen:

Bij de behandeling van de aanvraag, werden de volgende elementen onderzocht (in toepassing van artikel 74/13):

1) Hoger belang van het kind:

→ het kind van betrokkene beschikt niet over een legaal verblijf en kan dus zijn vader vergezellen

2) Gezin- en familielevens:

→ het gaat om een tijdelijke scheiding wat geen ernstig of moeilijk te herstellen nadeel met zich meebrengt, het staat zijn partner vrij om hem te vergezellen

3) Gezondheidstoestand

→ geen elementen

Beslissing + reden:

OOV – geen BGO – met bijlage 13 (1ste bevel na repat)”

Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dan ook duidelijk dat de beslissing waarbij de verblijfsaanvraag in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard, de basis vormt voor de afgifte van het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten. In de nota met opmerkingen geeft de verweerder overigens zelf duidelijk aan dat er met de afgifte van het bevel werd gewacht tot er was beslist over de aanvraag op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Bijgevolg staat het niet ter betwisting dat de gemachtigde op doelbewuste wijze pas is overgegaan tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten nadat een beslissing werd genomen inzake de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Bovendien blijkt de verweerder naar aanleiding van de huidige procedures slechts één administratief dossier te hebben neergelegd, waarmee hij andermaal zelf de verknochtheid tussen genoemde zaken erkent.

De verknochtheid tussen de onontvankelijkheidsbeslissing op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet en het thans bestreden bevel blijkt eveneens uit de voornoemde synthesenota van 18 juli 2019, waaruit blijkt dat in het kader van de beslissing inzake verzoekers aanvraag op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet een onderzoek wordt gevoerd in het licht van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet. Hierna concludeerde de gemachtigde attaché dat er een onontvankelijkheidsbeslissing zal worden genomen ("OOV") wegens geen buitengewone omstandigheden ("BGO") mét een bevel om het grondgebied te verlaten ("*met bijlage 13*").

Door aldus te handelen erkent de gemachtigde dat het onontvankelijk verklaren van de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet bepalend is voor het al dan niet afleveren van het bevel om het grondgebied te verlaten.

De beslissing van 29 juli 2019, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet onontvankelijk werd verklaard, bevindt zich echter niet meer in het rechtsverkeer aangezien zij bij 's Raads arrest nr. 234 621 van 30 maart 2020 werd vernietigd. Aangezien het bestreden bevel zijn materiële grondslag vindt in deze vernietigde beslissing, kan dit bevel evenmin nog rechtsgevolgen sorteren.

Gelet op het voorgaande is het aangewezen voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer en dus voor de rechtszekerheid om naast de onontvankelijkheidsbeslissing van 29 juli 2019 ook het daarop gebaseerde bevel om het grondgebied te verlaten van 29 juli 2019 uit het rechtsverkeer te laten verwijderen via een vernietiging.

Om al deze redenen dient geen uitspraak meer gedaan te worden over het door de verzoeker aangehaalde middel en het verweer erop, ontwikkeld in de nota met opmerkingen door de verweerder.

4. Korte debatten

Er is reden om over te gaan tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 29 juli 2019 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig maart tweeduizend twintig door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. DE GROOTE